

[Socialministeren.]

udgør 517 kr. månedlig. Det drejede sig i sin tid om i alt 71 enker, der er født mellem 1876 og 1924; der er altså adskillige af dem, som i dag ved siden af den særlige enkeydelse har en supplerende folkepension.

Jeg er særdeles villig til på ny at se på disse enkers forhold, og jeg har allerede bedt direktoratet for ulykkesforsikring, der administrerer denne særordning, om nærmere oplysninger — derunder også det, som hr. Bomholt efterlyste: om de stigninger, der i den forløbne tid har fundet sted i renten for sømandsenkerne. Når disse oplysninger foreligger, vil sagen blive taget op til en forhåbentlig tilfredsstillende løsning.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om almindelig omsætningsafgift.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 27) findes i tidenden sp. 674, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 231).

Der var stillet 34 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Anden næstformand (Thestrup): Sammen med denne sag foretages de tre følgende sager på dagsordenen, nemlig:

Anden behandling af forslag til lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m. v. (Kildeskat).

(Første behandling af lovforslaget (nr. 26) findes i tidenden sp. 362, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 187).

Der var stillet 26 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der stillet følgende ændringsforslag:

Af *Henry Christensen, Alfred Bagh, Jens Frandsen, Poul Hartling og Ib Thyregod.*

Underændringsforslag

til

ændringsforslag nr. 7 i udvalgets betænkning.

I den i ændringsforslag nr. 7 i udvalgets betænkning foreslåede affattelse af lovforslagets § 23 udgår i stk. 1, 1. punktum, ordene „og kommunen, kirkelige afgifter“.

Bemærkninger.

Underændringsforslaget går ud på at bevare fradragsretten for personlige skatter til kommunen samt kirkelige afgifter.

Finansministerens ændringsforslag tilsigter ikke alene at ophæve retten til i den skattepligtige indkomst at fradrage erlagte statsskatter, men yderligere også at ophæve adgangen til fradrag for de kommunale indkomstskatter m. v.

Denne virkning har venstre under alle de førte skatteforhandlinger taget klar afstand fra.

Med de senere års stærke vækst i de kommunale budgetter og med det vidt forskellige indkomstgrundlag, som gælder mellem kommunerne, er der allerede sket en yderst skæv udvikling i byrdefordelingen, således at borgerne i de såkaldte fattige kommuner må betale en procentvis langt højere indkomstskat end borgerne i de „rige“ kommuner.

Bevarelsen af fradragsretten for de kommunale skatter har hidtil bevirket en vis udlikning af detteskæve byrdefordelingsforhold.

Ophæves denne ret nu, vil det betyde en yderligere skævhed, der vil begunstige de i forvejen „rige“ kommuner og til gengæld lægge endnu større byrder på de kommuner, hvis borgere har de laveste gennemsnitsindkomster.

En sådan virkning betragter mindretallet som urimelig og asocial.

Anden behandling af forslag til lov om kommunal indkomstskat.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 37) findes i tidenden sp. 362, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 187).